

Пармаклѣкъ* **Пармакъ*** с. м. (*parmaq, 1. Doigt 2. Grillage 3. Rayon d'une roue*) колѣе *М.*—жердочки на окнахъ и въ рѣшеткахъ (перила): Градъ градила Самовила: Що диредзи ми рѣдеше 'Се юнаци отбирани, Що пармаци ми рѣдеше 'Се девойки отбирани. *М. 3.* Седнала ѣ краловица—, Вановица На високи-те палати, Край честите пармаци. *М. 168.* Вилини сарай вараклин, Покрива му гивгирлиа, Скала-та му бѣлъ карагрошъ, Пармадзи-те ялдезли. *М. 177.* Попова керка викаше Отъ високи-те чардаци, Отъ ситни дробии пармаци. *М. 372, 393.*

Парса* (*parsa ВМ, чашка ницаго, съ итал. borsa—кошелекъ*) с. ж. плата музыкантамъ, которая собирается (на тарелочку) съ слушателей послѣ игры: Кумъ-тъ събира на тануръ парса—пары отъ момци-тъ за гайдары-тъ. *Ч. 80.* Кой-то играе трѣбва да си откупи отъ гайдары-тъ съ 1—20 пары—то си казва отплата—и венчкы-тъ свати хвърлятъ на тынана по нѣкожъ парицъ (парса). *Ч. 77.*

Парта* с. ж. парча, канва для шитья золотомъ: Та си зеде (Стана) бѣла парта, Си отиде во градина, Та си седна подъ грандафилъ. *М. 5.* Моми си парти фарли'е, Невѣсти разбой скарши'а, Стари-те фурки здробі'а. *М. 263.* „Имамъ керка работница“.—Кога парта ѣ казафме, Не'ѣстица сѣ прекарести: „Що сѣ овие царни игли!“ *М. 534. (Parta, platot uvezeno platno М.).*

Парцалъ с. м. **Парцалче** с. с. ум. кусокъ материн, ветошь, лоскутъ, трипка: (Въ Ениувъ дѣлъ) на нѣкон си мѣста правятъ и чедовѣка отъ парцалы—и го закопаватъ въ земя. *Пк. 12.* Помѣтъ ѣ пертъ на върха кому ѣ свръзанъ перцалъ, кого кѣту наквасятъ водою измижатъ пещъ. *Пк. 33.* Мнозина отъ тѣхъ нѣмали нити ботуши, нити шпакы, но увивали главы-тъ си и нозѣ-тъ си въ парцале. *Л. 336.* Проси за едно парцалче да си завие голотини-тъ. *Л. Д. 1875 р. 131.* Основа за фабрицирваніе на хартия-та сѣ парцали-тъ. *ib. р. 113.* Едно парцалче тънко чисто платно или и хартиѣ. *Л. Д. 1874 р. 193.* **Парцалиште** с. с.: Перцалиште на гвоище, Сѣдни булка, подай прѣстенъ (значи шивачъ). *Пк. 6.* **Стѣскамъ си парцалетъ Налѣгамъ си парцалетъ**—снжу, сложивши руки, ничего не предпринямаю (обыкн. въ новел.): Садихъ си самъ си, че не си стискахъ парцалитъ да стоя въ отечеството си, безъ да мѣ налѣтватъ примѣждія и бѣди. *Х. II, 24.*

Парчѣ* (*pärtchā, Morceau—corrompu de pāradjē, petit morceau*) с. с. 1) кусокъ мн. **Парчѣта**, собир. **Парчетія** **Парчина** (Мак.): „Посакафме, мила майко, п' едно парче 'лѣбецъ“. *М. 224.* „Ни имаме ларче хлѣбъ и за нея, и за синѣтъ ѣ“. *З. 18.* Написала едно парче книга, Го допрати во Стамбола града. *М. 105.* И отъ пенушка-та да останитъ едно парче кое-вардатъ до друга-та година, за да подпалѣтъ